

[Landbrugsministeren.]

tiske Forhold, jeg her har refereret. Der blev over for mig fra Købmandsorganisationerne fremsat Ønske om en Fortsættelse af denne Lovgivning, og jeg har her som paa saa mange andre Punkter, naar jeg har modtaget saadanne Henstillinger, naturligvis rettet Forespørgsel til Landbrugsorganisationerne om, hvorledes de stillede sig til Sagen, og jeg har derefter modtaget det Svar, at man ogsaa fra den Side ønskede en Fortsættelse af denne Lovgivning.

Naar det ærede Medlem yderligere sagde, at han troede, at Loven virker prisfordyrende, saa maa jeg indrømme, at jeg har lige den modsatte Opfattelse, og hvis jeg ikke havde det, vilde jeg slet ikke have foreslaaet Loven forlænget. Jeg er nemlig overbevist om, at dersom Sælgerne af disse Varer ikke kunde faa saadanne Høstpantebreve, som de kan faa efter Lovens Bestemmelser, vilde de være fristet til, og man kan maaske ogsaa sige nødsaget til at beregne sig højere Priser for derigennem at sikre sig mod for store Tab paa de paagældende Købere. Saadan er Livets Gang; man ser det samme ved Udlaansvirksomheden; jo mere usikker Fordringen er, desto højere Rente vil man have af sine Penge. Jeg føler mig overbevist om, at det er en af Grundene til, at man fra alle Sider her i Rigsdagen var enig om Nødvendigheden af at gaa ind i denne Lovgivning. At man er oppe paa en Pris af 30—40 Kr. pr. Tønde Saasød efter denne Lov, tror jeg nu ikke er rigtigt, i alt Fald er der aldrig over for mig fremkommet Oplysninger, som gaar ud paa det. Hvis man ikke havde Loven, vilde det sikkert betyde, at det blev endnu vanskeligere og endnu dyrere for Landmændene at skaffe sig Saasød, Frø og Kunstgødning.

Det kan naturligvis have sin Interesse at se, hvilke Resultater man er naaet til med Hensyn til Udstedelsen af Pantebreve, hvilke Beløb det drejer sig om, og hvor mange Udlæg der er foretaget. Men selv om man faar disse Oplysninger, tror jeg ikke, man dermed kan bedømme, hvad Loven har betydet. Jeg tror ikke, en Bedømmelse af Lovens Betydning kan komme frem gennem saadanne Oplysninger, for det, der har haft Betydning, er jo selve Lovens Tilstedeværelse, Muligheden for at faa disse Varer, som det ellers vilde være meget vanskeligt at faa. Jeg skal meget gerne skaffe disse Oplysninger saa hurtigt, som det lader sig gøre, men jeg vil dog bede om, at man vil gennemføre Lovforslaget saa hurtigt som muligt, for det haster jo, hvis Loven

skal faa den nødvendige Betydning. Jeg skal saa skaffe Oplysningerne frem, saaledes at de kan foreligge for Rigsdagen, naar den kommer sammen til Efteraaret f. Eks. under Finanslovens første Behandling, saaledes at man i god Tid til næste Aar kan se paa disse Oplysninger og, hvis man vil det, vurdere Stillingen ud fra dem. Jeg vil, som sagt, meget anbefale, at denne Lov gennemføres hurtigst muligt, da jeg ellers ikke tror, den faar den Betydning, som man jo dog fra forskellig Side mener den kan have.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der, saa vidt jeg kunde forstaa, hverken tilraadede Lovens Vedtagelse eller nægtede at være med til den, skal jeg sige, at jeg kan naturligvis ikke til enhver Tid svare paa de Spørgsmaal, det ærede Medlem stiller, og som ikke har nogen Forbindelse med den foreliggende Sag. Hvis det ærede Medlem ønsker, man skal behandle det omtalte Forslag, som i sin Tid blev indsendt til den daværende Minister, kan vi jo drøfte det ved en anden Lejlighed; her kan jeg ikke se, der er nogen Grund til det. Jeg har ikke set nogen Plan, der var bedre til Imødegaaelse af Vanskelighederne paa dette Omraade end den, der her foreligger. Og hvad Grundforbedringen angaar, kan jeg ikke se, at det er paakrævet at komme ind paa en Diskussion derom ved Behandlingen af det her foreliggende Spørgsmaal.

Løje: Det ærede Medlem Hr. Fibiger udtalte, at Husmands- og Landboforeningerne, Landbrugsorganisationerne i det hele, meget godt kunde ordne dette Spørgsmaal uafhængigt af, om vi havde Loven eller ikke. Ja, det er naturligvis formelt rigtigt, men det er givet, at i det Øjeblik, vi har Loven, saa ligger der ikke den samme Opfordring til disse Organisationer om at tage Sagen op, som der gør, naar vi ingen Lov har, og de betrængte Landmænd, der udnytter denne Lov, har ikke samme Grund til at stille Krav til Landboorganisationerne, som hvis vi ikke havde nogen Lov.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger var forbavset over, at jeg ønskede en Begrænsning i disse Landmænds Adgang til at sikre sig højt forødet Sød til de Priser, der nu engang er gældende. Det synes jeg ikke, der er Grund til at forbavses over. Disse Landmænd har dog absolut ikke Raad til at give saadanne Priser for deres Sød, for det er sikkert et Faatal af dem, der senere sælger dyr Avlssød, naar de har høstet. De kan meget godt ligesom det store Fler-tal af danske Landmænd nøjes med al-